

Het opbergen van de perfincollectie

(uit: *Perfinpost nr 2, 1987*)

Door de onbekendheid en de omvang van het aantal verschillende perfins dat steeds weer opduikt, geeft het vinden van een goed opbergsysteem dikwijls problemen.

Bij gespecialiseerde verzamelgebieden zoals bij een thematische verzameling of bij pako's, kan men vaak volstaan met een eenvoudig opbergsysteem, waarbij de eigen ideeën en vindingrijkheid goed van pas komen.

Verzamelt men echter in groter verband, zoals landencollecties of gespecialiseerd op stand dan worden de problemen groter. In dit geval zijn er diverse suggesties aan te dragen.

Het is aan te raden van het verzamelgebied de betreffende literatuur cq. lijsten aan te schaffen al of niet voorzien van foto's. Hiermede krijgt u een globale indruk van de omvang van het verzamelgebied. Inmiddels zijn er diverse goede lijsten verschenen. Er is meer informatie voor handen dan men zou vermoeden. Via deze publicaties houden wij u op de hoogte wat er verschijnt.

Het sorteren en opbergen in alfabetische volgorde blijkt de meeste voordelen te bieden.

Enkele opbergmethoden zijn:

- Insteekboek. Hierbij kan men gebruik maken van foto's of kaartjes met nummers die verwijzen naar de corresponderende nummers van de betreffende lijsten. Men zou ook de eerste perfin van een reeks kunnen omdraaien om te zien met welk teken men te maken heeft. Voordeel van deze methode is dat men vrij gemakkelijk nieuwe exemplaren kan tussenvoegen. Bij het opbergen van grotere collecties is deze methode relatief duur door de aanschafprijs van het groot aantal boeken dat men nodig heeft.

- Het gebruiken van bestaande lijsten met foto's als album. Hierbij wordt de perfin op de afgebeelde foto geplakt. Het is duidelijk dat men hierbij slechts een exemplaar per machine kan verzamelen. Een ander nadeel is dat het nakijken van nieuw aanwinsten steeds tijdrovender wordt daar de nieuwe perfins vergeleken moeten worden met de foto's waarop reeds een exemplaar is geplakt, mede omdat het vinden van nog onbekende perfins zeker tot de mogelijkheden behoort. Deze manier van verzamelen wordt nog wel eens in het buitenland toegepast. Bij ons is deze manier niet erg in trek.

- Het gebruik van albums met blanco bladen. Hierbij wordt de indeling, het aantal perfins per vel en het al of niet gebruiken van tekst of fotomateriaal geheel overgelaten aan de verzamelaar. Deze methode kan, mits goed opgezet, zeer goed ogen. Bij grotere collecties is dit echter zeer tijdrovend door het steeds vervangen en veranderen van albumbladen. Hierdoor lopen de kosten op.

- Het gebruik van een kaartsysteem waarbij de perfins op de betreffende kaarten worden geplakt en weer op volgorde worden gezet. (alfabetisch, per land, per stand.) Het vervangen of toevoegen van kaarten is vrij gemakkelijk en niet al te kostbaar. Eventueel kan men de kaarten voorzien van tekst en/of foto's.

- Het gebruik van multobanden. Bij grotere collecties is deze methode zeker aan te raden. Verzamelt men zoveel mogelijk verschillende zegels van een en dezelfde machine dan kan men voor elke machine één blaadje gebruiken. Ook hier kan het e.e.a. worden voorzien van tekst en/of foto's. Deze methode is eenvoudig, goedkoop en makkelijk uit te breiden. Per gebied kan een aparte kleur opbergband gebruikt worden.

Voor het opbergen van poststukken is deze manier niet geschikt. Uit praktisch oogpunt heeft het opbergen in multoband en of d.m.v. een kaartsysteem de voorkeur. Uit esthetisch oogpunt is het album het meest geschikt.

Voor welk opbergsysteem men ook kiest de eigen inbreng en ideeën zullen de verzameling onderscheiden van die van anderen.